

Udvalgets Mindretal (N. Christensen, Gad og S. Jørgensen) er enigt med Fleertallet, forsaavidt dette formener, at man ikke længere bør udflyde Tilveiebringelsen af forøgede Midler gjennem Skatteydelse til Dækning af det aarlig tilbagevendende Underflud paa vore Finantslove. Det skjønner derimod ikke, at man med Føie uden videre kan forudsætte, at Lovforslaget om Regler for Paaligning af en Indkomsskat, hvorom Meningerne i Folkethinget efter Forhandlingernes og Afstemningernes Udvisende have været høist afvigende og saa temmelig ligeligt deelte, vil gaae let og i væsentlig uforandret Skikkelse gjennem Landstinget; det maa indtil videre være Tvivl om, at dette vil skee. Mindretallet formener derfor, at det vilde have været henfigtsmæssigt, om den yderligere Behandling af nærværende Lovforslag var bleven opsat, indtil Kjendsgjeringer forelaae, hvorefter man med nogenlunde Sikkerhed kunde domme om førstnævnte Lovforslags endelige Skæbne, og det indsees ikke, at der herved i Virkeligheden var tabt Noget. Fleertallets Forslag til nærværende Lovforslags Omændring vil dog svæve i Luften, saalænge det hverken vides, om den Lov, hvortil det slutter sig, vil udkomme, eller staaer nogenlunde klart, endog naar dette forudsættes, med hvilke Bestemmelser Loven vil udkomme.

Under denne Sagens Stilling skal Mindretallet forøvrigt indskrænke sig til den Bemærkning, at det i Almindelighed maa ansee det for yderst uheldigt, om man fremtidig skulde bestemme sig til at paaligne 2 Mars Skat efter 1 Mars Indtægter. Store Ubilligheder og forskjellige Banskfeligheder kunne ikke undgaaes, dersom man ikke vil fastholde sin Regel kun at paaligne 1 Mars Skat efter det foregaaende Mars Indtægter. Derimod kan det indrømmes, at en Afvigelse fra Reglerne kan sig forsvare, naar ganske særegne Grunde tale derfor. Mindretallet skal saaledes ikke modsætte sig, at man efter det fremrykkede Standpunkt, paa hvilket nærværende Lovforslag

kan blive til Lov, beslutter sig til for denne ene Gang at paaligne saavel Skatten for Finantsaaret 1870—71 som Skatten for 1871—72 efter Indtægterne i 1869, og det hvad enten Paaligningen maa iværksættes efter det ene eller det andet System. For ikke at misforstaaes, skal Mindretallet derhos ikke unnlade at tilføie, at det, hvis Loven om Reglerne for Indkomsskats Paaligning udkommer tilstrækkelig betids, slutter sig til den Anskuelse, at Paaligningen bør skee i Genhold til denne.

Udvalgets Fleertal (Clausager, Fenger, Hansen, Kjær, Nielsen og Rasmussen) skal i Genhold til, hvad der saaledes er fremsat, foreslaae, at Loven gives følgende Affattelse:

„Forslag til Lov

om

Udredelse af Indkomsskat i Finantsaarene 1870—72.

§ 1.

For Finantsaarene fra 1ste April 1870 til 31te Mars 1872 udredes Indkomsskat 2½ Procent af Indtægten. Denne Skat udføres og indkræves efter Bestemmelserne i Lov indeholdende Reglerne for Udskrivning af Indkomsskat.

§ 2.

Udskrivningen af denne Skat indledes den 1ste August 1870.

§ 3.

Skatten forfalder til Betaling for Yderne i tre Terminer, nemlig den 1ste Februar 1871, den 1ste August 1871 og den 1ste Februar 1872, hver Gang med en Trediedeel af dens fulde Beløb.

§ 4.

Communebestyrelserne indbetale derefter de i Kommunen bosatte Skatteydere samlede Skattebeløb i Statskassen senest inden 31te Mars 1871, 30te September 1871 og 31te Mars 1872, ligeledes hver Gang med en Trediedeel af det fulde Beløb.

N. Christensen. Clausager.

Fenger. Gad. S. N. Hansen,

Secretat. Formand og Ordfører.

S. Jørgensen.

Kjær.

P. Nielsen.

S. Rasmussen.